

מבט לשבת "כי תשא" חומש שמות מעובד עפ"י שיחות הרבי מליובאוויטש

גם וגם...

כאן, קרוב אלינו ממש, על קרן-הכרמל הנשקף מול חלונו, המוחרקה, ובתרגומו, מקום התבערה, כאן התעמת, אליהו הנביא עם 450 נביאי הבעל, אוכלי-שולחנה של איזבל, בת מלך צידון, אשת אחאב מלך ישראל, אשר חתרה "להשחיל" עבודת אלילים בעמנו. הסיפור המוכר לרבים, מופיע בהפטרות השבת. אליהו הנביא עומד בראש ההר ומוכיח את עם ישראל: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים? אם ה' הא-ל-ו-ה-ים לכו אחריו, ואם הבעל - לכו אחריו". אליהו אינו כופה את דעתו. הוא מציג בפני העם שתי אפשרויות ותובע לחדול לדלג מענף לענף, גם להאמין בבורא "אנחנו הרי מאמינים בני מאמינים", אבל גם להאמין, כמעט כל בוקר מחדש, בעוד תיאוריה דמיונית, ובעוד השד יודע מה...

אליהו תובע עקביות. הוא גם מוכיח לכולם - יש מנהיג אחד ויחיד על כל הבריאה כולה. "היום יודע כי אתה הוא הא-ל-ו-ה-ים!" הוא מכריז בבטחון מוחלט. למתעניינים, מלכים א' פרק יח'. מרתק. כך באופן מוחשי, הוא קובע בתודעת כל העם, במוח ובלב, את אחדותו הבלעדית של הבורא על העולם ומלאו. בלעדי הבורא אין, ולא תיתכן שום מציאות בעולם. העם משתכנע ונופל על פניו, כורע, משתחוה ומצהיר בקול גדול: "ה' הוא הא-ל-ו-ה-ים!" "ה' הוא הא-ל-ו-ה-ים!" אמת שלימה וודאית. לא חצי אמת - לא "גם וגם"...

בהפטרה, הקריאה מספרי-הנביאים, בפסוקים הקשורים לעניין הנוגע לפרשה בתורה. התחיל בזמן השלטון היווני, שאסר על היהודים לקרוא בתורה. כיום ממשיכים לקרוא בהפטרה מיד אחרי הקריאה בתורה. הקשר לפרשתנו - החטא לאמת! בפרשתנו "חטא העגל", ובהפטרה, חטא עבודת הבעל והאלילים. גם בפרשה וגם בהפטרה, עם ישראל נגרר אחרי "המשכנעים", ערב-רב שתפס טרמפ ויצא עם בני-ישראל ממצרים. בפרשתנו, הצליחו ה"משכנעים" לערער את בטחון העם באמינותו של משה רבנו. אצל חלק גדול בעם התחילו לבצבץ סדקים באמונה. "ספק" בגימטריה= עמלק, תפס לו אחיזה בלבם. "מדוע משה מתמהמה?" כל איחור מפיל לתהומות. "נטש אותנו. קרה לו משהו. תאונה, הסתבך, תפס עם אחר"...? הספקות מנקרים ואוכלים את הבטחון וכל פיסת אמונה טובה. מכאן ועד הנפילה הטוטאלית למעשה "חטא העגל" - הדרך אצה. **עגל** - אותיות **געל**. אלה אלוקיך ישראל? איזו בחירה מעוררת גועל - איזה תחליף הזוי לחלוטין! וכל זה רק בגלל איחור קטן, "מדוע בושש משה לבוא"? ומסתבר שהעם טעה בחישוב הזמן, שבו אמור היה משה לשוב עם לוחות הברית, לאחר שהיה 40 יום בשמיים.

אז מה עושים? איך מתגברים על הספקות, איך לא נופלים בשבי-חרדתי דמיוני. הפתרון - "כי תישא את ראש בני-ישראל! הגבהת הראש מעל הגוף. הגבהת השכל, הגברת ההכרה והידיעה, על הרגש. רק כך אפשר להשאר מפוכחים ולא לאפשר לערב-רב להתערבב בתוכנו.

כאשר הראש גבוה, כל הדברים הלא ברורים, נראים מגומדים. כל אחד מאתנו נדרש לפעמים להתרומם, ולהחזיק שוב ביתר עוז, בשלב האמת האחת והיחידה והבלתי מעורערת. "כך כתוב בתורה!" "כך ציווה הבורא!" זה לא **גם וגם** מבלבל. דרך הלימוד מתעצמת האמונה הטבעית ותופסת יציבות בתודעה האמיתית.

ככה, יחד, לא רק בשיר, נזכה בקרוב ממש ש -"אליהו הנביא, אליהו התשבי, אליהו הגלעדי, במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד"!

שבת שלום ומבורך